

det er maaske for stærkt, men noget i den Retning — fra andres Side, og det medførte, at der gik lang Tid med Forhandlinger, førend man kunde naa til et praktisk Resultat, som var underbygget af Lovændringer.

Underligt var det jo, at den forrige Regering, som havde deltaget i, maaske endda været førende i det Arbejde, som medførte, at vi fik Kronen i Pari, ikke tog de fulde Konsekvenser heraf. Den tidligere Finansminister udtalte ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, at man havde taget Hensyn til Kronestigningen ved de frie Bevillinger, men man havde ikke ment at kunne gøre det ved de lovbundne Bevillinger. Nu har det altid været min Opfattelse, og jeg tror ogsaa, det har været mit Partis — det er det, der har givet sig Udtryk i de Ændringer af de sociale Love, vi har faaet gennemført —, at de lovbundne Udgifter naturligvis er fastsat under Hensyn til de paa et givet Tidspunkt eksisterende Forhold, men hvis Forholdene ændrer sig i betydelig Grad, maa Lovgivningsmagten være berettiget til at afpasse Bevillingerne derefter. Naar alle andre Indkomster i vort Land gaar ned, og Indtægterne for mange af dem, der skal dække Statens og Kommunernes Udgifter, svinder meget stærkt, er det berettiget at sige, at Lønninger og Understøttelser, som bæres af Staten eller Kommunerne, ikke skal være hellige og ukrænkelige med Hensyn til Nedgang. Den Konsekvens synes jeg, den forrige Regering burde have taget, men den forsømte i saa Henseende sin Pligt. Arbejdet maatte imidlertid tages op, og dertil gav Vælgerne den 2. December 1926 den nuværende Regering deres Tilslutning. Dette Arbejde skulde gøres, derfor er Tiden gaaet, og vi har først paa nærværende Tidspunkt faaet Finanslovsforslaget fra det høje Folketing.

I denne Forbindelse kunde jeg minde den tidligere Finansminister, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds om, at det er ikke saa mange Aar siden, det blev udtalt af den daværende Regering, at nu havde vi endelig faaet en ærlig Finanslov. En ærlig Finanslov kan efter min Opfattelse kun være en, som indeholder Udgifter og Indtægter, der er berettigede ifølge bestaaende Love; hvorvidt den Finanslov, der den Gang var Tale om, var det, skal jeg ikke komme ind paa, men det er givet, at det sidste Finanslovsforslag, som den daværende Finansminister fremlagde, ikke havde den Karakter. Det, der nu foreligger, har efter min Opfattelse Karakteren af at være et Forslag til en ærlig Finanslov, i hvilken Indtægterne sik-

kert er opstillet paa en saadan Maade, at de vil holde Stik, og i alt Fald holder de sig indenfor de bestaaende Loves Rammer. Det samme er Tilfældet med de paa Finanslovsforslaget opførte Udgifter. Beklageligt er det, at ikke alle de Ændringer i bestaaende Love, som den højtærede Regering har foreslaaet, er gennemført, saaledes at de kan optages paa det foreliggende Finanslovsforslag; det gælder saaledes Invalidereuten, og saa vidt jeg kan se, er Nedsættelsen paa Udenrigstjenestens Konto heller ikke kommet med ved tredie Behandling i Folketinget — jeg har i alt Fald ikke kunnet faa Øje derpaa —, men i alt Fald er Invalidereuten ikke kommet med. Jeg haaber imidlertid, at der, inden Rigsdagssamlingen slutter, maa blive fundet en Løsning, saa at ogsaa Statens og Kommunernes Udgifter til Invalidereute i nogen Maade kan blive nedsat. Vi har jo alle i de seneste Aar lagt Mærke til, hvorledes andre Forretninger i vort Land ikke alene maa nedsætte Kravet med Hensyn til de Udgifter, de selv er Herre over, men ogsaa gøre Forsøg paa at paavirke andre til at faa de Udgifter, som paalægges dem, nedsat, for at de derigennem kan faa deres Forretning til at løbe rundt. Men naar det ganske selvfølgelig er Praksis ude i det private Forretningsliv, maa det ogsaa gælde for Staten, og da det kun kan gennemføres ved, at Udgifterne sættes ned, idet Indtægterne efterhaanden svigter, er det ganske naturligt, at vi, som hævder dette Princip i det private Erhverv, ogsaa kræver og giver vor Tilslutning til, at den høje Regering fremsætter Forslag her, som giver sig Udslag paa Finanslovsforslaget, og som viser den rette Vej.

Uden at komme ind paa Enkeltheder skal jeg med disse Ord anbefale det foreliggende Finanslovsforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Bramsnæs: Som det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), der talte som Ordfører for Venstre, bemærkede, har vi denne Gang udmærket Tid til at behandle Finanslovsforslaget her i Landstinget, ja, det er vel egentlig første Gang i en lang Aarrække, i hvert Fald første Gang i den Aarrække, hvori jeg har været Medlem af Landstinget, at vi har haft saa rigelig Tid til Behandling af Finanslovsforslaget. Vi plejer at faa Finanslovsforslaget herover omkring den 1. April, og det skal da være færdigt til den 1. April, men i Aar har det ingen Hast, og for saa vidt kunde man godt forsøge her i Landstinget at optage den store principielle politiske Debat, som de plejer at have